

jih je nad 8000 in torej lahko znamo, da v Nemcih ravno »ne cvetó rožice«.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

II. Aleksandrija.

Rano v jutro, dne 26. mārčija (1889) dospela je z nami ladija v Aleksandrijo na Egiptovskem. Pozdravljamo te, slavna zemlja starodavnih faraonov! Aleksandrija je veliko trgovinsko mesto, toda kmalo ga pregledamo. Krasna je posebno frančiškanska cerkva sv. Katarine, ki je v Aleksandriji storila mučenisko smrt; ogledati si je vredno tudi cerkvo staroverskih koptov (sv. Marka) ter razkolniški grški samostan in cerkvo sv. Save, kjer se se kaže kamenjeni, 1' + metra visoki steb, na katerega je rabeljnu položila sv. Katarina deviško svojo glavo.

Izmed šol ste znameniti posebno: visoka šola sv. Franciska Ksaverija (collège St. François Xavier) in šola sester Boromejank. Poslopje prej omenjene visoke šole je pač najlepše v celi Aleksandriji, a je delo stavbarskega mojstra, nekega jezuita. Stavili so to šolo od leta 1884—1888 na stroške francoske jezuitske provincije Lyonske. Poslopje ima tri nadstropja, raz ravno streho pa je krasen razgled po mestu in na morje. Učni red je tu večinoma oni francoskih gimnazij, razširjen na jezike jutrovih dežel. Ta šola je poleg mohamedanske visoke šole v Kahiru edina svoje vrste v Egiptu. V vrtu smo opazili čudovito drevo, »ban-jo« imenovano. Mesto listja spuščajo se iz visokih vej kačam in vrvm podobni izrastki navzdol ter se zarinjajo v zemljo. Tako se s časom okoli debela napravljajo prostori, kakor male sobice z nastropji.

Manj srečne, kakor oo. jezuiti, so sestre sv. Boromeja s svojo ljudsko deklško šolo. Doma so te sestre večinoma iz Pruske, Poljske in Slezije (Nemke in Poljakinje), ter zbirajo v šolo in poučjujejo otroke večinoma nemške pa tudi druge. Našel sem tam eno Slovenko in tri mlade Hrvatice. Mnogo teh bogoljubnih učiteljic Boromejank umrje v mladih letih, ker niso vajene vročega podneblja, za sušico. Zraven tega se imajo mnogo boriti s primanjkovalom. Podpora je pičila a samo za hram, kjer bivajo in učijo, morajo plačevati stanarine, če se ne motim, 5000 frankov (po polgoldinarja). Nemčija jim daje na leto 1000 frankov v podporo nemštva na Egiptovskem. Mnogokrat se spominjam te šole ter nemškega sulvereina. Tukaj bi bila krvava potreba podpirati nemško šolo in hirajoče mlade učiteljice. Ali vganite, koliko jim da nemški sulverein? Nič! In zakaj nič? Ker bi jim sicer še zmanjkalo denarja za pokončanje slovenskega imena in slovenskih šol!

V obeh zavodih slišal sem turško svobodo — hvalliti! Sicer pridejo danes otroci v šolo, a jutri izostanejo, če jim ni količkaj po godu, to za napredek v poučevanju ni ravno kaj ugodno. — Šolske sile ni, zato se pa tudi turška vlada nič ne vtika v šolske zadeve, nobeden nadzornik šol ne strahuje, svobodno se šola odpre in zapre, kjer kdo more in zna. Koliko truda pa je pri nas potrebno, če se kje hočejo ustanoviti šolske sestre!

Menihi in redovnice so po Jutrovem edini razširjevalci omike, posebej imajo frančiškani ljudske šole, jezuiti visoke šole in gimnazije (v Aleksandriji, v Berutu itd.), zaničevani ženski spol pa odgajajo katoliške redovnice raznovrstnih družb.

Smešnica. Hlapec nese kavo gospodu v zajutrek, v tem pa stopi gospod naglo iz hiše in hlapcu pade zajutrek iz rok ter se razbije na drobne kose. »Gospod«, prosi hlapec, »gospod...« »Nič gospod«, prestriže mu nejevoljno gospod besedo, »nič gospod, osel!«

Razne stvari.

(Blagoslovljenje.) Pri č. šolskih sestrah v Mariboru je nastala potreba, da se njih šolsko poslopje razširi in so mil. knezskof v nedeljo slovesno blagoslovili temeljni kamen za novi del poslopja. Blagoslov božji biva vidno na delovanji č. sester.

(Visok gost.) Dnes ob 2 popoldne so iz Gradea prišli mil. škof in vojni vikar c. in kr. armade, dr. Belopotocky v Maribor ter bodo gost našega mil. knezškofa.

(Deželni zbor.) Načrt postave, katero je deželni zbor v Gradci sklenil, da se vpelje v našo deželo žensko oglasnica, ni našel pri visoki vladi na Dunaji milosti ter ga ona ni hotela. Nj. veličanstvu predložiti v potrjenje. Taka postava bi bila neki zoper državno ustavo.

(Žensko učiteljske.) Kakor se nam poroča, razširijo č. šolske sestre v Mariboru ponk za prihodnje učiteljice že prihodnje leto in so naredile iz tega namena že tri č. sestre: Benedikta Zupančič, Stanislava Voh in Leopoldina Flucher skušajo za meščanske šole in sicer vse tri z odliko, na ženskem učiteljski v Ljubljani. Iz kraja bode učiteljske se samo zasebno, toda s časom dobi gotovo tudi pravico javnih učiteljskih.

(V pokoj.) stopi neki Nj. ekscelencja dr. Jože vitez Waser, predsednik visje deželne sodnije v Gradci. Nemškim liberalcem ta novica ne bode po volji, tem bolj pa vsaj gospodi, kar je imamo slovenske pri c. kr. sodnijah in drugih uradnijah, do katerih sega roka moža, ki ima to velevažno službo.

(Roman Fekonja), slovenski slikar, je z izvrstnim vpehom dovršil Grško slikarsko akademijo in je eno leto svoje študije nadaljeval na Dunaju, kjer je naslikal dr. Miklošiča. Sedaj pa je odšel s svojo sestro v Ameriko k sorodnikom, pa se misli o svojem času spet vrniti. Doma je v Veličanah Svetinjske fare. Slikal je že doprsne podobe s kredo in barvami. Nedavno je izvršil podobo deželnega šolskega inspektorja dr. Jarca za Ljutomersko šolo.

(Nagle smrti) je preminil v ponedeljek g. Ivan Irgeč, nadučitelj v Trbovljah, v necem kopalšči v Mariboru. Kakor se slutí, zadela ga je kap v kopelji in izdihnil je svojo dušo, ko so ga iz kopelji peljali v bolnišnico. Celih 28 let je bil marljiv in vesten učitelj na ljudski šoli v Trbovljah.

(V Dravo) je skočil dne 4. maja Peter Bezovnik, hlapec pri R. Sonu v Breznu ter se njegovega trupla doslej niso našli. Kakor pa se pravi, ni bil pri zdravi pameti.

(Izginil) je z Ribnice na Pohorji dacar Roman Bezjak, seboj pa je imel okoli 300 fl. Dne 29. aprila so ga videli v Mariboru, potem pa ne zna nihče, kam da je prešel.

(Posojilnica.) Pri posojilnici v Gornji Radgoni, ki je začela s 15. febr. 1892 posloovati, vložilo se je do konca aprila 6898 fl. 10 kr., izposodilo se pa je 4276 fl.: 57 pa ima posojilnica udov.

(Savinjska posojilnica) v Žalci je imela leta 1891 307.589 fl. prometa, čistega dobička je bilo 2032 fl. 27 kr. Na hranila daje posojilnica 4 $\frac{1}{2}$ %, jemlje pa od posojil 6 $\frac{1}{2}$ % obrestij.